

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/8/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016200005
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016200005.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Ing. Mgr. U. S., bytom V., proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 28386/2015/15/RK z 26. októbra 2015, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/1/2016-184 zo 4. júla 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/1/2016-184 zo dňa 4. júla 2017 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě l š i e k o n a n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh sťažovateľa na priznanie odkladného účinku správnej žalobe z a m i e t a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 5S/1/2016-184 zo 4. júla 2017 podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 28386/2015/15/RK z 26. októbra 2015, ktorým bolo v rozkladovom konaní potvrdené prvostupňové rozhodnutie žalovaného, odboru znaleckej, tlmočnickej a prekladateľskej činnosti č. 28386/2015/15 z 29. júla 2015, ktorým bol žalobca (zapísaný v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov pod ev. č. 910465) uznaný vinným zo spáchania trvácего správneho deliktu podľa § 27 ods. 1 písm. b/ zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 382/2004 Z.z.“) za porušenie povinnosti podľa § 29 ods. 2 zákona č. 382/2004 Z.z., pretože na výzvu žalovaného nepredložil správne mu orgánu v období od 15. augusta 2014 do 28. júla 2015 denník, ktorý obsahuje záznamy o úkonoch vykonaných v kalendárnych rokoch 2006 až 2013, a zároveň bol uznaný vinným zo spáchania správneho deliktu podľa § 27 ods. 1 písm. b/ zákona č. 382/2004 Z.z. za porušenie povinnosti podľa § 17 ods. 3 písm. e), § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 a § 16 ods. 8 zákona č. 382/2004 Z.z., pretože pri vykonávaní znaleckého posudku č. 14/2013 z 29. októbra 2013 nepriložil k jeho písomnému vyhotoveniu listinu preukazujúcu tvrdenie ohľadom rozlohy posudzovaného ovocného sadu (340 ha),

vykonal ohliadku ovocného sadu len spoza plota, čo má za následok to, že v písomnom vyhotovení znaleckého posudku nie sú náležite odôvodnené tvrdenia ohľadom počtu a druhov ovocných drevín (968 tis.), výskytu chorôb, poškodeniach ovocných stromov a kríkov, výpadkoch jedincov, zanedbávania ošetrovania porastov a chemickej ochrany pred škodcami a zaburinením, a teda náležite odôvodnené nie je ani samotné stanovenie všeobecnej hodnoty ovocného sadu, a tiež pri stanovení všeobecnej hodnoty nezohľadnil vyhlášku č. 605/2008 Z.z. a vyhlášku č. 254/2010 Z.z. Za spáchanie správneho deliktu bola žalobcovi uložená podľa § 27 ods. 3 písm. d) zákona č. 382/2004 Z.z. úhrnná sankcia - vyčiarknutie zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov.

2. Žalovaný sa v odôvodnení rozhodnutia stotožnil so skutkovým stavom zisteným v prvostupňovom správnom konaní ako aj so závermi prvostupňového správneho orgánu o naplnení jednotlivých obligatórnych znakov skutkovej podstaty iného správneho deliktu. K námietke prekážky res iudicata žalovaný uviedol, že žalobca už síce bol skôr právoplatne sankcionovaný, avšak bolo to za protiprávne konanie v inom období, spočívajúce v nepredložení denníkov, ktoré obsahujú záznamy o úkonoch vykonaných v kalendárnych rokoch 2006 až 2013, a to v období od 6. marca 2014 do 14. augusta 2014. Žalovaný uviedol, že je potrebné zo strany žalobcu zdokumentovať pomery predmetu, vo vzťahu ku ktorému sa vykonáva ohodnotenie, spôsobom, ktorý bude preskúmateľný. Žalovaný tiež poukázal na stanovisko znaleckého ústavu ohľadne stanovenia hodnoty stromov, ktoré je rozhodujúce pri konfrontácii záverov dvoch alebo viacerých posudkov. Pokiaľ išlo o námietku zaujatosti voči pracovníkom ministerstva, žalovaný uviedol, že táto bola podaná až po vydaní prvostupňového rozhodnutia, a preto nie je potrebné o nej rozhodnúť samostatným rozhodnutím, nakoľko by to nemalo žiaden praktický význam, ale tieto námietky žalovaný preskúmal ako rozkladové námietky a dospel k záveru, že neexistoval dôvod na vylúčenie zamestnancov žalovaného podieľajúcich sa na rozhodovaní v prejednávanej veci.

3. Žalovaný preskúvaným rozhodnutím zároveň zamietol návrh žalobcu na prerušenie druhostupňového správneho konania podľa § 29 Správneho poriadku s odôvodnením, že prebiehajúci súdny prieskum skoršie vydaného právoplatného rozhodnutia (ktorým bola žalobcovi uložená peňažná pokuta a pozastavený výkon činnosti znalca) nemá žiaden význam pre prejednanú vec a nemení nič na skutočnosti, že naďalej pretrváva protiprávny stav spočívajúci v nepredložení znaleckých denníkov za požadované obdobie. Taktiež uviedol, že aktuálne prejednávaná vec sa od skoršie právoplatne skončeného správneho konania odlišuje aj predmetom konania, ktorým nie je len protiprávne konanie spočívajúce v nepredložení znaleckých denníkov, ale aj prejednanie administratívnej zodpovednosti v súvislosti s preskúvaným úkonom.

4. Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že preskúvaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona a žalobca neuviedol v žalobe žiadne relevantné dôvody, na základe ktorých by bolo možné žalobe vyhovieť. Krajský súd konštatoval, že žalobca si na výzvu prvostupňového orgánu nespĺnil svoju povinnosť predložiť denníky, pričom túto povinnosť si nespĺnil ani do rozhodnutia prvostupňového orgánu. Zákon č. 382/2004 Z.z. neustanovuje žiadnu lehotu, počas ktorej by oba orgány verejnej správy boli povinné, či oprávnené žiadať od účastníka konania predloženie znaleckých denníkov. Povinnosť predkladať znalecké denníky znalcovi vyplýva z § 27 v spojení s § 29 zákona č. 382/2004 Z.z. a nie je nijako časovo ohraničená, rovnako ako časovo nie je ohraničené oprávnenie žalovaného na vyžiadanie si týchto denníkov, na ktoré ho zmocňuje § 29 zákona č. 382/2004 Z.z. Povinnosť viesť o svojich úkonoch denník vyplýva znalcovi z § 14 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z.z. Znalec je pritom povinný poskytnúť ministerstvu pri výkone dohľadu svoju súčinnosť a na jeho požiadanie tento denník predložiť.

5. Krajský súd sa nestotožnil s námietkou res iudicata vznesenou žalobcom, čo odôvodnil tým, že žalobca nepredložil prvostupňovému orgánu v období od 15. augusta 2014 do 28. júla 2015 denníky, ktoré obsahujú záznamy o úkonoch vykonaných v kalendárnych rokoch 2006 až 2013.

6. Krajský súd sa stotožnil so zisteniami oboch orgánov verejnej správy, že pri vykonávaní znaleckého posudku č. 14/2013 z 29. októbra 2013 žalobca nepostupoval tak, ako to uviedol prvostupňový orgán v

bode 2. a), 2. b), 2. c) výroku rozhodnutia. Oba orgány verejnej správy vykonali dokazovanie a zabezpečili dostatočné dôkazy, ktorými bolo konanie žalobcu preukázané a riadne odôvodnené v bodoch II. Skutkové zistenia, III. Posúdenie veci správnym orgánom prvostupňového rozhodnutia a v rozhodnutí žalovaného uvedené v bodoch a), b), c), d), e), a krajský súd sa stotožnil so skutkovým stavom veci tak, ako boli uvedené v týchto rozhodnutiach, pričom dospel k záveru, že žalobca spáchal iný správny delikt podľa § 27 ods. 1 písm. b) zákona č. 382/2004 Z.z.

7. Krajský súd konštatoval, že pri vyhodnotení žalobných dôvodov vo vzťahu k preskúmanému rozhodnutiu žalovaného a k obsahu administratívneho spisu nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov žalovaného. Krajský súd poukázal na to, že úlohou súdov pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia orgánov verejnej správy je posudzovať, či orgány verejnej správy si zadovážili dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistili vo veci skutočný stav, či konali v súčinnosti s účastníkom konania, či ich rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj procesnoprávnymi predpismi. V rámci správneho prieskumu súd skúma tak hmotnoprávne, ako aj procesnoprávne pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, pričom v prípade pochybenia procesného charakteru skúma, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

8. Na základe uvedeného krajský súd konštatoval, že dospel k právnemu záveru totožnému so záverom žalovaného, že preskúmaným rozhodnutím nedošlo k porušeniu zákona.

9. Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť a žiadal, aby najvyšší súd zmenil napadnutý rozsudok a zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Mal za to, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) SSP), že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP), krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h) SSP) a podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 písm. j) SSP).

10. Krajskému súdu vytýkal, že v predvolaní na pojednávanie sa dožadoval písomného vypracovania stručného prednesu žaloby (v dvoch vyhotoveniach), pričom na pojednávaní predsedníčka senátu žiadala toto písomné vyhotovenie prednesu žaloby len od sťažovateľa, nežiadala ho však od žalovaného. Predsedníčka senátu tiež sťažovateľa obmedzovala v jeho prednesoch na pojednávaní. Celý senát porušil hlavnú zásadu práva EÚ - kontradiktórnosť konania.

11. Podľa sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí nevysporiadal s tým, či mala oporu v zákone požiadavka žalovaného na predloženie kópie znaleckých denníkov za obdobie ôsmich rokov. Zákon č. 382/2004 Z.z. nestanovuje dobu archivácie znaleckých denníkov. Ako preukázanie skutočnosti, že v rokoch 2006 až 2013 viedol znalecké denníky, sťažovateľ poukázal na to, že za uvedené obdobie priznal daň z príjmov zo znaleckej činnosti, pričom výšku dane by bez vedenia denníka nebolo možné vyčísliť.

12. Sťažovateľ poukázal na to, že požiadal predsedníčku Okresného súdu Bratislava I, aby začala disciplinárne konanie voči sudkyňi, ktorá vykonávala stáž na Ministerstve spravodlivosti SR a bola spravodajcom v rozkladovom konaní vo veci žalobcu, pričom predsedníčka Okresného súdu Bratislava I na jeho žiadosť uviedla, že prípadné disciplinárne konanie je premlčané, nakoľko od udalosti uplynuli dva roky. V tejto súvislosti sťažovateľ pre porovnanie namietal, že stážujúca sudkyňa nesie za svoju činnosť zodpovednosť len dva roky a znalec má niesť zodpovednosť osem rokov.

13. Sťažovateľ namietal, že žalovaný (ako aj krajský súd) nevychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci, keď považoval znalecký posudok znalca Ing. U. za pravdivý. Podľa sťažovateľa Ing. U. nadhodnotil jednotkovú cenu ovocného stromu, pričom žalovaný mal v záujme spoľahlivého zistenia

stavu veci vykonať dožiadanie na Ministerstvo pôdohospodárstva, pretože výsadba sadu bola dotovaná v roku 1996. Rovnako v tejto súvislosti sťažovateľ namietal aj závery Znaleckého ústavu pri SPU v Nitre. Sťažovateľ tvrdí, že ním vypracovaný znalecký posudok ovocného sadu sa najviac približuje reálnemu stavu.

14. Sťažovateľ tiež namietal záver žalovaného, že vo veci nebolo dôvodné nariadiť ústne pojednávanie, pričom toto tvrdenie žalovaného krajský súd nezodpovedne vyhodnotil.

15. Žalovaný v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že žalovaný začal sťahovať sťažovateľa za nepredloženie denníka v období od 15. augusta 2014 do 28. júla 2015, t. j. za iné obdobie ako bol už potrestaný právoplatným rozhodnutím žalovaného č. 34 120/2014/15/RK z 5. novembra 2014, ktoré sa týkalo obdobia od 6. marca 2014 do 14. augusta 2014.

16. K stanoveniu hodnoty ovocného sadu žalovaný uviedol, že sťažovateľovi nebola vyčítaná ním stanovená hodnota ovocného sadu, ale nepreskúmateľnosť znaleckého posudku č. 14/2013 z 29. októbra 2013, v ktorom sa sťažovateľ opieral o nezisťované skutočnosti, resp. jednotlivé výroky v znaleckom posudku nemali oporu v podkladových materiáloch. Taktiež bolo sťažovateľovi vytýkané, že pri stanovení hodnoty ovocného sadu znížil jednotkovú východiskovú hodnotu niektorých drevín až o 99 %, čím postupoval v rozpore s prílohou č. 15 vyhlášky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, ktorá umožňuje znížiť znalcovi jednotkovú východiskovú hodnotu dreviny najviac o 60 %.

17. K námietke ohľadne nenariadenia ústneho pojednávania v konaní pred správnym orgánom žalovaný uviedol, že spisový materiál obsahuje dostatok dôkazov pre presné a úplné zistenie skutkového stavu a rozhodnutie veci, a tiež ústne pojednávanie by nemohlo „zahojiť“ vytýkané pochybenia - nepredloženie denníka, neodôvodnené závery prezentované v znaleckom posudku.

18. Sťažovateľ v stanovisku k vyjadreniu žalovaného zopakoval námietky uvádzané v kasačnej sťažnosti a tiež uviedol, že zamestnanec žalovaného, ktorý spracoval vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti, zneužíva svoju funkciu na šikanovanie sťažovateľa. Namietal, že nejasnosti v legislatíve nemôžu ísť na ťarchu znalca. Poukázal na to, že na špecializovanom štúdiu znalcov na Znaleckom ústave v Nitre prijal informáciu, že žalovanému budú od roku 2008 stačiť len výpisy zo znaleckých denníkov. Tiež namietal, že žalovaný neuviedol účel kontroly údajov znaleckých denníkov z rokov 2006 až 2010. Mal preto za to, že ide len o šikanovanie znalca. Uviedol, že žalovaný nespracoval kópie znaleckých denníkov sťažovateľa doručené žalovanému od 6. do 8. októbra 2015.

19. Podaním doručeným najvyššiemu súdu dňa 7. novembra 2018 sťažovateľ žiadal, aby kasačný súd priznal odkladný účinok žalobe podľa § 185 SSP. Odôvodnil to tým, že rozhodnutie žalovaného priviedlo sťažovateľa do finančnej núdze.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd postupom podľa § 452 a nasl. SSP preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 SSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

21. Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je rozhodnutie žalovaného, ktorým bol sťažovateľ vyčiarknutý zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov z dôvodu, že bol uznaný vinným zo spáchania správneho deliktu podľa § 27 ods. 1 písm. b) zákona č. 382/2004 Z.z., ktorého sa dopustil tým, že nepredložil správne orgánu v období od 15. augusta 2014 do 28. júla 2015 denník, ktorý obsahuje záznamy o úkonoch vykonaných v kalendárnych rokoch 2006 až 2013, a zároveň pri vykonávaní znaleckého posudku č. 14/2013 z 29. októbra 2013 nepriložil k jeho písomnému

vyhotoveniu listinu preukazujúcu tvrdenie ohľadom rozlohy posudzovaného ovocného sadu (340 ha), vykonal ohliadku ovocného sadu len spoza plota, čo má za následok to, že v písomnom vyhotovení znaleckého posudku nie sú náležite odôvodnené tvrdenia ohľadom počtu a druhov ovocných drevín (968 tis.), výskytu chorôb, poškodeniach ovocných stromov a kríkov, výpadkoch jedincov, zanedbávania ošetrovania porastov a chemickej ochrany pred škodcami a zaburinením, a teda náležite odôvodnené nie je ani samotné stanovenie všeobecnej hodnoty ovocného sadu, a tiež pri stanovení všeobecnej hodnoty nezohľadnil vyhlášku č. 605/2008 Z.z. a vyhlášku č. 254/2010 Z.z.

22. Podľa § 139 ods. 1 SSP v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách "V mene Slovenskej republiky" uvedie označenie správneho súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie účastníkov konania a ich zástupcov, účasť prokurátora, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o prípustnosti kasačnej sťažnosti, o lehote na podanie kasačnej sťažnosti, o náležitostiach kasačnej sťažnosti, o povinnom zastúpení advokátom v kasačnom konaní alebo o neprípustnosti opravného prostriedku, deň a miesto vyhlásenia.

23. Podľa § 139 ods. 2 SSP v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

24. V zmysle § 440 ods. 1 písm. f) SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

25. Právo na spravodlivý proces zahŕňa právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na verejnosť konania a rozhodnutia, právo na rozhodnutie v primeranej lehote a právo na spravodlivé prejednanie veci, do ktorého okrem iného patrí aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Rozhodnutie súdu musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel k svojmu rozhodnutiu. Aj keď nie je nevyhnutné, aby sa súd vysporiadal s úplne všetkými argumentmi účastníkov, vyjadrenie, ktoré bolo akceptované a malo rozhodujúci vplyv na výsledok sporu, musí byť zdôvodnené jasne a nepochybné.

26. Krajský súd pri odôvodňovaní napadnutého rozsudku nepostupoval v zmysle vyššie uvedených zákonných pravidiel. Najvyššiemu súdu nie je zrejmé, na základe akých skutkových okolností a dôkazov dospel krajský súd k svojmu záveru, a akým spôsobom na skutkový stav aplikoval relevantné ustanovenia právnych predpisov. Odôvodnenie rozsudku, keď sa súd len stotožní s postupom a rozhodnutím žalovaného správneho orgánu, bez toho, aby svoj záver podporil jasnou právnou a logickou argumentáciou, nemožno považovať za presvedčivé a zákonné. Najdôležitejšou časťou odôvodnenia rozsudku je právny názor konajúceho súdu, ktorý odôvodňuje výrok a umožňuje každému pochopiť, prečo konajúci súd vo veci rozhodol tak, ako rozhodol. Keďže výrok rozsudku nekorešponduje relevantné odôvodnenie, najvyšší súd ani nemá možnosť posúdiť, či je rozhodnutie krajského súdu vo výroku vecne správne.

27. Úlohou súdu v preskúmvacom konaní je posúdiť zákonnosť postupu a rozhodnutia správneho orgánu v medziach žaloby, pričom v danom prípade krajský súd týmto spôsobom vôbec nepostupoval a na žalobné námietky nereagoval relevantnou argumentáciou. Namiesto zrozumiteľného a logického vyhodnotenia argumentácie žalobcu vo vzťahu k zisteniam a záverom žalovaného krajský súd len popisne reprodukoval skutkové zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu žalovaného a tiež reprodukoval závery žalovaného správneho orgánu, pričom vlastná argumentácia súdu vo vzťahu k žalobným námietkam v rozhodnutí chýba.

28. V odôvodnení rozsudku absentuje samotná logická úvaha krajského súdu, z ktorej by bolo zrejmé, ako krajský súd vzájomne vyhodnotil tie-ktoré skutkové zistenia a príslušnú právnu úpravu a z akého dôvodu vyvodil závery, ku ktorým dospel, vysporiadajúc sa pritom s konkrétnymi vecnými námietkami žalobcu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nemožno zistiť, akým spôsobom krajský súd aplikoval na zistený skutkový stav relevantné ustanovenia právnych predpisov. Krajský súd síce v rozsudku citoval normatívne ustanovenia právnych predpisov, avšak následne už z odôvodnenia nevyplýva, na aký konkrétny skutkový stav ich aplikoval, resp. ako citované právne normy podporujú či odôvodňujú závery o tom, že sťažovateľ spáchal iný správny delikt.

29. Záver súdu o zákonnosti preskúmaného rozhodnutia musí byť podložený vlastnou argumentáciou konajúceho súdu, vychádzajúcou zo zisteného skutkového stavu, ktorý je subsumovaný pod relevantné právne normy, pričom je nutné, aby konajúci súd reagoval na vecne relevantné žalobné námietky. Krajský súd sa v odôvodnení rozsudku vecnejšie venoval len porušeniu povinnosti sťažovateľa predložiť znalecké denníky a aj to sa nie úplne zrozumiteľne vysporiadal so žalobnými námietkami, keď k námietke *res iudicata* len poukázal na obdobie, v ktorom si sťažovateľ nesplnil svoju povinnosť (tak ako bolo uvádzané vo výroku prvostupňového rozhodnutia žalovaného) bez toho, aby zrozumiteľne vysvetlil, prečo prekážka *res iudicata* vo veci nenastala.

30. Vo vzťahu k ostatným porušeniam právnych predpisov, za ktoré bol sťažovateľ správnym orgánom sankcionovaný, krajský súd v odôvodnení rozsudku neuviedol žiadnu konkrétnu argumentáciu a nereagoval relevantne na žalobné námietky, len sa obmedzil na všeobecné konštatovanie o stotožnení sa so skutkovými zisteniami a závermi žalovaného. Krajský súd sa v odôvodnení rozsudku venoval teoretickým východiskám o úlohe správnych súdov pri preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu. Následne však pravidlá súdneho prieskumu neaplikoval na prejednávanú vec a žiadnu konkrétnu argumentáciu nereagoval na žalobné námietky, aby v ich svetle podrobil napadnuté rozhodnutie žalovaného testu zákonnosti.

31. Ako vyplýva z uvedeného, odôvodnenie napadnutého rozsudku nemožno považovať za presvedčivé, splňajúce požiadavky uvedené v ustanovení § 139 ods. 2 SSP. Svojím postupom krajský súd porušil právo sťažovateľa na spravodlivý proces, ktoré vychádza z čl. 46 ods. 1 a ods. 2 Ústavy SR.

32. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/1/2016-184 zo 4. júla 2017 podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude vec opätovne prejednať v medziach podanej správnej žaloby a následne rozhodnúť, pričom krajský súd bude povinný svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť.

33. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v súlade s § 467 ods. 3 SSP o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne krajský súd.

34. K návrhu sťažovateľa, aby kasačný súd priznal odkladný účinok správnej žalobe podľa § 185 SSP, najvyšší súd poukazuje na to, že Správny súdny poriadok v súvislosti s odkladným účinkom rozlišuje dva inštitúty, a to odkladný účinok správnej žaloby (upravený v § 184 až 189 SSP) a odkladný účinok kasačnej sťažnosti (upravený v § 446 a 447 SSP). Odkladný účinok správnej žalobe môže správny súd priznať na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného, uznesením, v dvoch prípadoch. Po prvé, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda, finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a zároveň priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Po druhé, ak má napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy podklad v právne záväznom akte Európskej únie, o platnosti ktorého možno mať vážne pochybnosti a žalobcovi by inak hrozila vážna a nenapraviteľná ujma a rovnako súčasne priznanie odkladného účinku nie je v rozpore so záujmom Európskej únie. O návrhu rozhoduje správny súd

uznesením, proti ktorému nie je prípustná kasačná sťažnosť § 439 ods. 2 písm. e/. Odkladný účinok správnej žaloby zaniká zo zákona právoplatnosťou rozhodnutia správneho súdu vo veci samej.

35. Z uvedeného podľa kasačného súdu jednoznačne vyplýva, že o priznaní odkladného účinku správnej žalobe rozhoduje správny súd v rámci konania o správnej žalobe, t. j. v prejednávanej veci krajský súd. V prípade, že rozhodnutie vo veci samej už nadobudlo právoplatnosť, ako je tomu i v tomto prípade, a proti takému rozhodnutiu je podaná kasačná sťažnosť, do úvahy prichádza uplatnenie druhého spomínaného inštitútu, a to návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti. O návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd.

36. Z ustanovenia § 186 ods. 2 SSP jednoznačne vyplýva, že k zániku odkladného účinku dochádza ex lege právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej, resp. môže zaniknúť aj skôr, na základe rozhodnutia súdu, nie však neskôr ako právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej. Uvedené ustanovenie jednoznačne vylučuje možnosť priznať odkladný účinok správnej žalobe po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. V prejednávanej veci Krajský súd v Bratislave rozhodol rozsudkom č. k. 5S/1/2016-184 zo 4. júla 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11. októbra 2017. V súlade s uvedeným má kasačný súd za to, že správnej žalobe už v tomto štádiu konania odkladný účinok nemožno priznať. Kasačný súd preto z uvedených dôvodov návrh sťažovateľa na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol podľa § 188 SSP.

37. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.